

WYROK Z DNIA 12 KWIETNIA 2011 R.

V KK 74/11

Możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r.

Przewodniczący: sędzia SN J. Dołty.

Sędziowie SN: J. Szewczyk, D. Świecki (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy w sprawie Adama P., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 12 kwietnia 2011 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego P. z dnia 24 listopada 2010 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę p r z e k a z a ł Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania (...).

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem łącznym z dnia 24 listopada 2010 r. Sąd Rejonowy w P. wymierzył skazanemu karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia oraz 150 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł każda łącząc kary orzeczone następującymi wyrokami:

– Sądu Rejonowego z dnia 27 stycznia 2010 r., którym za przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w

zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 4 sierpnia 2009 r., wymierzono karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby i 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

– Sądu Rejonowego z dnia 28 czerwca 2010 r., którym za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 5 września 2009 r., wymierzono karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby i 150 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł każda.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny zaskarżając go w całości na korzyść skazanego zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 4 § 1 k.k., polegające na zastosowaniu przez sąd ustawy nowej i orzeczeniu, po myśli art. 89 § 1a k.k., kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa, za które na mocy wyroków jednostkowych orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, mimo że w czasie popełnienia przestępstw obowiązywała ustawa względniejsza dla skazanego, gdyż przepis art. 89 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010r., wykluczał możliwość orzeczenia w takiej sytuacji kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności, co obligowało sąd do jego zastosowania i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, albowiem doszło do rażącego naruszenia art. 4 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść wyroku. W wypadku bowiem orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, obejmującym kary po-

zbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, możliwość wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, została wprowadzona w art. 89 § 1a k.k. w związku z wejściem w życie w dniu 8 czerwca 2010 r. ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz., 1589).

Przed tą nowelizacją, art. 89 § 1 k.k. stanowił podstawę do orzekania kary łącznej w wyroku łącznym w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, ale przez orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. uchwałę SN z dnia 27 marca 2001 r., I KZP 2/01, OSNKW 2001, z. 5-6, poz. 41). W związku z wprowadzeniem do Kodeksu karnego z dniem 8 czerwca 2010 r., art. 89 § 1a k.k., istnieje obecnie możliwość orzeczenia w konfiguracji kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, kary bez warunkowego zawieszenia, a więc w sposób mniej korzystny dla skazanego w stosunku do poprzedniego stanu prawnego. Jednakże, skoro kara łączna jest instytucją prawa karnego materialnego, to orzekanie powinno nastąpić z uwzględnieniem art. 4 § 1 k.k. Oznacza to, że należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, gdy jest względniejsza dla skazanego. Natomiast możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczyć będzie skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r.

W związku z powyższym orzeczenie przez Sąd Rejonowy za zbiegające się przestępstwa, za które wymierzono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, kary pozbawienia wolności bez

warunkowego zawieszenia, gdy przestępstwa zostały popełnione przed dniem 8 czerwca 2010 r., stanowi rażące naruszenie art. 4 § 1 k.k.

Dlatego też zaskarżony wyrok został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania. W tym postępowaniu Sąd Rejonowy, będąc związany wyrażonym poglądem prawnym (art. 442 § 3 w zw. z art. 518 k.p.k.), rozważy orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.